

Till följd av en del skiljaktigheter i förhörsprotokoll sig därifrån 2 - 3 liter, då han sedan gått till förläggningen. Såsom förklaring härtill uppgav Andersson att han omedelbart efter det de besökt förrådet kommit att djupt ångra vad han låtit komma sig till last. Han hade därför vid tillfället icke kunnat förmå sig att smaka någonting av spriten.

På ytterligare fråga förklarade Andersson att han icke kände till huruvida någon annan än han och Karlsson varit vid förrådet och hämtat sprit. Han ville dock hålla detta för mycket troligt, enär säkerligen större flertalet av de vid krigssjukhuset förlagda druckit av spriten ifråga.

Beträffande sina levnadsomständigheter har Andersson uppgivit att hans fullständiga namn är Harry Rickard Samuel Andersson, född i Rute socken, Gotlands län den 16/10 1904 och son till muraren Gunnar Andersson i Rute och dennes hustru Anna, född Ringvall; att han genomgått fullständig folkskola i Visby samt vid 15 års ålder konfirmerats i Endre kyrka, vid vilken tid han redan kommit från hemmet och haft anställning såsom drängpojke hos lantbrukaren Hjalmar Pettersson, Hulte, i nämnda socken.

Efter anställningens slut hos nämnde lantbrukare hade Andersson från hösten 1920 till hösten 1921 varit anställd vid Vallavikens cementfabrik, varefter han till hösten 1924 haft anställning såsom volontär vid Kungl. kustartilleriet å Oskar Fredriksborg och under tiden genomgått korpralskola. Efter denna tid hade han varit anställd vid Vallavikens gasbetongfabrik vid Värtan i Stockholm till hösten 1928. Efter denna tid hade Andersson varit anställd och boende vid Vallavikens cementfabrik i Rute socken, Gotlands län. Under de senaste åren hade han dock till följd av arbetsbrist vid fabriken då och då arbetat vid olika stenbrott å norra Gotland; att han sedan år 1930 är gift med Ebbe Maria Klintberg från Rute socken och i äktenskapet har 4 barn; att han är kyrko- och mantalskriven i Rute socken samt att han tidigare icke varit för brott straffad eller tilltalad.

vilkotill följd av en del skiljaktigheter i förenämnde Anders-
sons och Lage Karlssons berättelser har den senare ånyo blivit
hörd, därvid denne dock på det bestämdaste vidhöll sina tidigare
lämnade uppgifter för huru det tillgätt, då han tillsammans med
Andersson besökt det nämnda förrådet. Det hade alltså varit An-
dersson som först framställt förslaget till besöket och hade
denne även efter detsamma följt med till Karlssons rum, där
ganska stor del av spriten tillsammans med vatten omedelbart
förtärts. Då Anderssons sedan gått till förläggningen hade av
spriten medfört 2 eller 3 liter och hade Andersson säkerligen
sedermera under det Karlsson icke varit tillstädes hämtat yt-
terligare sprit från 10-litersflaskan. ~~anskaffe denna eller att~~
han Karlsson var även säker på att han vid tillfället för att
hämta spriten medfört den ifrågevarande 10-litersflaskan och icke
såsom Andersson uppgivit, en väska innehållande tombeteljer. Karls-
son villet av denna anledning hålla för troligt att Andersson
tillsammans med annan person ytterligare vid något tillfälle
varit och hämtat sprit från förrådet, därvid en väska med tom-
beteljer medförts. ~~kväll vid 11- tiden vid Korseby.~~
till Chauffören Karl Hennig Österberg, f.d. 27/1 1906, skriven
i Visby, ment f.n. boende vid Kumla i Lärbro socken samt anställd
såsom chaufför vid A/B Gotlands järnvägar å linjen Lärbro-Fårö-
sund: -- Förhört vittne sergenten vid krigspolisavdelningen i
Visby Carl Edström: -- hade Österberg vid ~~den nämnda tiden~~ 13-
förm Efter att till en början ha förnekat all vetskap om den
ifrågevarande spriten, erkände Österberg, att han vid ett till-
fälle varit med om inbrott i det ifrågevarande förrådet och däri-
från tillgripit starksprit och berättade:

med. En kväll, troligen en lördag, i början av augusti månad
1941 hade Österberg vid 7,30- tiden omedelbart efter hemkomsten
från arbetet å vägen utanför sin bostad vid Kumla sammanträff-
at med f.d. krigssjukhuset i Lärbro förlagda vpl. Lage Karls-
son och Arne Svensson, den senare gående under namnet "Lilleven",

vilka Österberg tidigare kände. Karlsson hade därvid tillfrågat Österberg om denna ville koka kaffe, så skulle han, Karlsson, bjuda på en "halva". Av denna anledning hade alla tre gått in i Österbergs bostad, där kaffe kokats och framdukats. Tillsammans med detta hade de sedan förtärt ungefär en halv liter berg hade efterkommit denna tillställning och gått in i byggnaden med starksprit, som Karlsson medfört. Under tiden hade Österberg frågat varifrån Karlsson fått spriten, därvid denne omberg icke kunde ge något svar av Karlsson, utan det varit mycket talat att han fått densamma från en båt vid Storungs samt förklarar, att han kunde skaffa mera sprit därest Österberg ville ha sådan. Österberg hade därtill genmält att han gärna önskade överlämnas en av flaskorna samt att ibland ut. Österberg hade komma i besittning av en del sprit, men hade det vid tillfället Karlsson just till Larsen efter sig, varefter han begivit sig från icke varit tal om när Karlsson skulle anskaffa denna eller att platsen. Någon nämnde hade under tiden icke synt sig eller hört han skulle ha någon ersättning för densamma. Det hade därefter till i närheten.

förflutit ganska lång tid utan att Karlsson vidare låtit sig avhöra och hade Österberg av denna anledning trots att Karlsson Karlsson, varefter han medtagande den flaskan hade fört bort av glömt bort, vad som överenskommits. En kväll hade emellertid en Karlsson i sin byrå, som funnits i närheten, återvänt till sin värnpliktig, vilken Österberg icke kände vare sig till namn eller bostad vid Lunda.

ler utseende, infunnit sig i Österbergs bostad och sagt: "Smeden vill träffa Dig i kväll vid 11- tiden vid Korsby." Den värnpliktige hade därefter utan att lämna några vidare förklaringar försvunnit. Österberg hade emellertid omedelbart förstått att Karlsson ville sammanträffa med honom i anledning av det tidigare resonemanget om spriten.

Av denna anledning hade Österberg vid den nämnda tiden infunnit sig vid Korsby i Lärbro, dit Karlsson och förenämnde Svensson om en stund anlönt medförande tvenne glasflaskor, vilka vardera troligen rymde omkring 10 liter. Utan att lämna några som helst förklaringar hade Karlsson uppmanat Österberg att följa med, varefter de alla tre i sällskap begivit sig till den norra av prästgårdens båda flygelbyggnader. Framkomna hade Österberg av Karlsson blivit tillsagd att stanna utanför och hålla vakt medan han och Svensson gick in i flygelbyggnaden, där sprit fun-

nes att hämta. Dörren till byggnaden hade Karlsson låst upp med en medförd nyckel, varefter han och Svensson gått in. Efter en kort stund hade emellertid den senare kommit ut och sagt till Österberg att gå in, enär Karlsson ville tala med honom. Österberg hade efterkommit denna tillsägelse och gått in i byggnaden medan Svensson stannat utanför. Inne i byggnaden hade Österberg icke kunna se någonting av Karlsson, enär det varit mörkt och denne icke använt sig av något lyse. Efter en kort stund hade Karlsson emellertid kommit fram till Österberg och till denne överlämnande en av flaskorna sagt att följmed ut. Utkomna hade Karlsson låst till dörren efter sig, varefter de begivit sig från platsen. Någon människa hade under tiden icke syns eller hörts till i närheten.

Komma till Korsby hade Österberg skilts från Svensson och Karlsson, varefter han medtagande den flaska hade förut fått av Karlsson & sin cykel, som funnits i närheten, återvänt till sin bostad vid Kumla.

Österberg bestred Karlssons uppgifter om, att den flaska erhållit varit fylld med sprit, utan hade densamma endast varit fylld till omkring 1/4 delen och sålunda icke innehållit mer än cirka 2½ liter sprit.

Efter hemkomsten hade Österberg ställt flaskan i vedboden och sedermera efter hand hämtat någon mindre kvantitet av densamma. Spriten hade han under loppet av någon vecka ensam förtärt tillsammans med läskedrycker, vatten eller kaffe.

Österberg förnekade att han vid något ytterligare tillfälle ensam eller i sällskap med annan person varit vid det nämnda förrådet och hämtat sprit, ej heller hade han av någon annan blivit bjuden eller fått kvantiteter av densamma.

Beträffande sina levnadsomständigheter har Österberg uppgivit att hans fullständiga namn är Karl Henning Österberg, att

han är född i Roma socken, Gotlands län, den 27 januari 1906 och son till lantbrukaren Karl Österberg och dennes hustru Maria, född Magnusson, vilka båda äro boende i Roma socken; att han genomgått fullständig folkskola i Roma socken och därstädes vid 15 års ålder konfirmerats; att han blivit uppfostrad i hemmet, där han vistats till våren 1927, från vilken tid han till hösten samma år fullgjort sin värnplikt vid Kungl. Gotlands infanteriregemente. Sedan denna tid hade Österberg ägnat sig åt egen droskbilstrafik i Visby med vilket han hållit på till hösten 1939, då han blivit inkallad i militärtjänst och varit kvar i denna till den 5 augusti 1940, från vilken tid han ständigt tjänstgjort såsom lastbilschaufför vid A/B Gotlands järnvägar å linjen Lärbro - Fårösund. År 1929 hade Österberg ingått äktenskap med Hildur Johansson från Åsterby, i vilket äktenskap han har ett barn; att han är kyrko- och mantalsskriven i Visby, samt att han tidigare icke för brott varit tilltalad eller straffad.

- Med anledning av Österbergs påstående om att i den flaskan han vid tillfället erhållit icke funnits mer än omkring 2½ liter sprit, har Lage Karlsson ånyo blivit tillspord om denna sak, därvid denne på det bestämdaste vidhöll sin tidigare uppgift om att båda flaskorna av honom fyllts vid tillfället. Han hade vid ~~XXXX~~ nämligen icke blivit störd, varför han icke haft någon som helst anledning att avbryta påfyllandet av den ena flaskan. -

- Sedermera har även den tredje vid detta tillfälle medföljande Arne Svensson, - "Lillsven" - om samma sak blivit tillfrågad, därvid denne emellertid icke kunde lämna några upplysningar om vem av Karlsson och Österberg, som hade rätt i nämnda sak, enär han vid tillfället icke burit någon av flaskorna, varför han med ledning av tyngden icke kunde upplysa huru mycket de innehållit. Till följd av mörkret hade han icke heller kunnat se huru mycket flaskorna innehållit. -

fack sid 45

5. Lantbrukaren Helge Anton Ekman, Hammaren i Björke socken, född den 30/9 1907, värnpliktsnummer 12 75/27: - Förhörsvittne sergeanten vid krigspolisavdelningen i Visby, Carl Edström. - Till en början ställde sig Ekman fullständigt oförstående till att han i Lärbro skulle ha tagit befattning med spritdrycker, som på något sätt olagligen åtkomits, och ej heller vid något tillfälle blivit bjuden på sådana. Ekman erkände dock slutligen att han vid upprepade tillfällen av värnpliktige Lage Karlsson, vilken ävenledes är förlagd till krig sjukhuset i Lärbro, blivit bjuden på 96% sprit, som Ekman slutligen förstått varan av Karlsson på oärligt sätt åtkommen, samt även vid ett tillfälle varit Karlsson behjälplig vid inbrott i ett vid Lärbro prästgård beläget krigssjukhuset i Lärbro tillhörigt förråd, därvid 96% sprit tillgripits, samt berättade:

Efter det Ekman i augusti månad 1940 blivit inkallad till militärtjänst och blivit förlagd till krigssjukhuset i Lärbro hade han blivit bekant med bl.a. vpl. Lage Karlsson, vilken vore förlagd till samma förläggning. När Ekman i sin dagliga tjänstgöring varit sysselsatt med att köra bil och Karlsson med att reparera sådana, hade de ofta sammanträffats med varandra under tjänstgöringen. Till emellanåt hade de även träffats under fritid, vilket skett företrädesvis å markententeriet.

Cirka 3 veckor efter midsommar hade Ekman en kväll efter tjänstgöringens slut för dagen å markententeriet sammanträffat med nämnde Karlsson, vilken sagt att han skulle bjuda på en grogg därest Ekman ville skaffa en sockerdricka. En sådan hade Ekman skaffat och medtagande tvenne dricksglas tillsammans med Karlsson gått ut i skogen intill sjukhuset. Därstädes hade Karlsson från en ficka tagit fram en halvlitersflaska fylld med en genomskinlig vätska, av vilken han slagit upp i glassen och blandat med sockerdricka. Av denna dryck hade de därefter druckit 2, 3 groggar vardera och blivit i någon mån onyktra. Under

tiden hade Ekman frågat Karlsson varifrån denne fått spriten. På denna fråga hade Karlsson kunnat sväva de uppgifter i det han dels uppgivit att det vore hembränt och dels att han fått detsamma från någon båt i Kappelshamn. Efter det Ekman ytterligare tre eller fyra tillfällen av Karlsson på liknande sätt blivit bjuden på samma sorts sprit och under tiden av denna även fått 2 eller 3 kvartarsflaskor (1/3-liter) fyllda med sådan sprit hade Karlsson en kväll föreslagit Ekman att följa med till förrådet och hämta ytterligare med sprit. Ekman, som vid denna tid av Karlsson fått kännedom om varifrån denne tidigare erhållit 96% sprit, hade till en början ställt sig avvissande till Karlssons förslag med slutligen låtit sig övertalas samt lovat att gå med Karlsson till förrådet ifråga under den instundande natten.

I skymningen samma dag hade de begivit sig till Karlssons rum vid Norrvange, där de uppehållit sig till midnattstid, då de terrängledes begivit sig till det ifrågavarande förrådet medförande en 10-litersflaska nedställd i en spånkorg. Framkomna till förrådet hade Karlsson tagit fram en nyckel med vilken han låst upp dörren till detsamma, varefter Karlsson gått in sägande till Ekman att stanna utanför och se till att ingen kom och överraskade dem. På vad sätt Karlsson burit sig åt inne i förrådet kände Ekman icke till, men hade denne redan efter c:a 10 minuter återkommit ut och låst till efter sig. De hade därefter så obemärkt som möjligt återvänt till Norrvange, där de i Karlssons rum druckit någon mindre del av spriten tillsammans med vatten. Då Ekman därefter återvänt till förläggningen hade han icke tagit med sig någon sprit från den vid förrådet hämtade 10-litersflaskan, vilken varit fylld, utan hade detta fått anstå till följande dag.

Besöket i förrådet hade skett under natten till en lördag. detta kunde Ekman erinra sig av den anledningen att han påföljan-

de eftermiddag fått permission för ett under den påföljande söndagen vistas i sitt hem vid Hemmaren i Björke socken. Före avresan dit hade Ekman under lördagseftermiddagen varit i Karlssons rum vid Norrvänge och fyllt 5 stycken vichyvattensflaskor med starksprit och tagit med sig därifrån. (Obs! En vichyvattensflaska rymmer 40 cl.) Det mesta av innehållet i dessa flaskor hade Ekman under eftermiddagens lopp bjudit till olika kamrater vid förläggningen. Till hemmet hade han endast tagit med sig en av flaskorna, vars innehåll av sprit dock varit ganska mycket uppblandat med vatten.

Ekman kunde slutligen påminna sig att han ^{någon tid} hade förrådet från Karlssons rum hämtat en halvlitersflaska fyllt med sprit. Detta hade skett med Karlssons vetskap, enär denne sagt till Ekman att han kunde få hämta en halvlitersflaska, som varit stående i kaminen i Ekmans rum.

Sedermere hade Ekman av Karlsson ytterligare vid några tillfällen blivit bjuden av samma sorts sprit, men hade han icke vid något ~~yttrande~~ ^{annat} tillfälle ensam eller i sällskap med någon person tillgripit sprit från förrådet.

Beträffande sina levnadsomständigheter har Ekman uppgivit, att hans fullständiga namn är Helge Anton Ekman, att han är född i Linde socken, Gotlands län, den 30 september 1907 och son till f. arbetaren Petter Ekman, vilken nu vistas å Alderdomshemmet i Nesse, och dennes avlidna hustru Elin, född Björklund; att han från 4-5-års ålder, vid vilken tid modern avlidit, ~~hann~~ blivit uppfostrad hos lantbrukaren Albert Johansson, Hågvalde i Linde socken. Under tiden han vistats där hade han genomgått fullständig folkskola och vid 15 års ålder konfirmerats i Linde kyrka. Vid 16 års ålder hade Ekman erhållit anställning såsom dräng hos lantbrukaren Karl Jakobsson, Tungelbos i Levede socken och innehaft denna anställning under en tid

av 1½ år. Under ett halvt års tid hade Ekman sedan varit boende hos sin broder, arbetaren Gustaf Ekman vid Koparve i Linde socken, sys elsatt med olika arbeten i trakten däromkring. Under ett års tid hade Ekman sedan varit anställd hos lantbrukaren Anselm Klasson i Koparve, Linde socken, och sedan under ett halvt år hos lantbrukaren Norrby i Ringome, Mästerby socken. Under några månaders tid hade Ekman därefter varit sysselsatt med varjehanda arbeten i huvudsak med kanalarbeten och under tiden till våren 1928 varit boende i fosterhemmet vid Hågvalde i Linde socken. Från sistnämnda tidpunkt till hösten samma år hade Ekman fullgjort sin värnplikt. Till hösten 1931 hade Ekman därefter arbetat vid olika kanalbyggen å Gotland. Sistnämnda år hade Ekman ingått äktenskap med Anni Håglund samt bosatt sig vid Aspe i Burs socken och övertagit svärföräldrarnas gård. Efter att ha innehaft denna gård under en tid av omkring 5 år hade han sålt densamma och därefter varit sysselsatt med varjehanda arbeten till 1939, då han inköpt den jordbruksfastighet han nu innehar. Under större delen av tiden sedan hösten 1939 hade Ekman varit inkallad till militärtjänst i vilken han för närvarande är förlagd till krigssjukhuset i Lärbro; att han i äktenskapet har ett barn; att han är skriven vid Hammaren i Björke socken, samt att han tidigare icke varit för brott tilltalad eller straffad.

Stenhuggaren Johan Gunnar Fredrik Rumin, Lingvide i Havdhem, född den 9/7 1905; vpl. landstormsfurir 126 75/25: -Förhörsvittne sergeanten vid krigspolisavdelningen i Visby, Carl Edström.-

Vid förhör erkände denne oförbehållsamt, att han vid två olika tillfällen nattetid under sommaren 1941 varit delaktig i inbrott å förrådet till krigssjukhuset i Lärbro, därvid starksprit tillgripits, och berättade

Fr.o.m. den 11 november 1940 t.o.m. den 28 juli samma år hade

Rumin varit inkallad till militärtjänstgöring och förlagd till krigssjukhuset i Lärbro. Från början av sin vistelse därtill till i medio av juni månad hade han tjänstgjort såsom bilunderofficer. Under tiden, troligen redan före midsommar, hade Rumin vid upprepade tillfällen blivit bjuden på starksprit av vpl. Lage Karlsson, vilken vid sjukhuset tjänstgjorde såsom bilreparatör och därför ställd under Rumins befäl, på fråga av Rumin hade Karlsson upplyst om att han erhållit spriten från någon båt, som vid Storunge i Lärbro lastat kalksten. Denna uppgift hade Rumin till en början trott på, enär han tyckt att spriten smakat ungefär såsom estnisk starksprit, av vilken Rumin smakat under de år han varit sjöman. Emellertid hade det efter hand allt mera ofta förekommit samma slags sprit bland menskapet vid sjukhuset och hade Rumin därav förstätt, att brottsligt förfarande måste stå i samband med spritens anskaffande. Rumin hade emellertid icke insett det oegliga uti att trots detta dricka av spriten, vid tillfällen då han blivit bjuden.

En lördagskväll, då det varit basar antingen i Storunge eller vid Skär i Lärbro, hade Rumin kommit i sällskap med vid sjukhuset tjänstgörande vpl. chauffören Svensson, tilltalad med namnet "Lilleven". Under kvällens lopp hade de av någon i trakten av sjukhuset, vilken kunde Rumin icke erinra sig, blivit bjudna spritdrycker, troligen legala sådana, samt därav så småningom blivit ganska onyktra. I detta tillstånd hade ^{de/}vid någon av ovannämnda basarplatser sammanträffat med förenämnde Lage Karlsson, vilken även han varit onykter. Därunder hade någon v den kommit upp med förslag att Karlsson skulle skaffa sprit, men hade denna av någon anledning icke varit villig till detta. Han hade emellertid förklarad att Rumin och Svensson själva kunde gå och anskaffa av den önskade drycken samt omtalat att han hade nyckel passande till det förråd intill Lärbro prästgård, där starksprit

funnes förvarad. Några närmare instruktioner för tillvägagångs-
sättet hade Karlsson icke behövt lämna, enär "Lillsven" varit
med i förrådet vid ett tidigare tillfälle och hämtat sprit. Se-
dan Karlsson ontalat, att han hade den nämnda nyckeln förvarad
över kakelugnsfrisen i sitt rum hade Rumin och Svensson hämtat
nyckeln därstädes och medtagande 6 - 7 stycken literflaskor, som
de funnit i närheten av förläggningen, ~~xxxxxx~~ begivit sig till
det nämnda förrådet, vars ytterdörr de låst upp med den medhav-
da nyckeln och gått in. Dörren till den inre avdelningen hade
de dragit ut vid golvet, varefter båda krupit igenom densamma.
Båda hade därefter hjälpts åt att fylla flaskorna, därvid de an-
vänt sig av en i förrådet varande s.k. fotogenpump. Rumin hade
vid tillfället haft med sig en ficklampa och lyst sig med. Efter
ca 10 minuter hade de varit färdiga med påfyllningen, varefter
de krupit ut från den inre avdelningen, stoppat på sig flaskor-
na samt avlägsnat sig från förrådet, vilket de låst till efter
sig. Klockan hade då varit mellan 12 och 1 på natten.

Å sina cyklar hade de sedan begivit sig till Karlssons rum
vid Norrvange, där de tillsammans med vatten druckit någon mind-
re del av spriten. Nyckeln hade de därefter lagt tillbaka på sin
plats över kakelugnsfrisen, varefter flaskorna blivit inlagda
i ett intilliggande rum i samma byggnad. I detta rum hade en del
sjukhuset tillhöriga cyklar förvarats och hade Rumin varit den
ende som haft nyckel till detta rum. Rumin och Svensson hade se-
dan gått till förläggningen och gått till vila. Vid besöket i
Karlssons rum hade denne icke varit hemma.

Tid efter annan hade Rumin därefter hämtat av spriten i det
nämnda cykelförrådet, därvid även Svensson vid något tillfälle
varit med. Rumin hade dock själv tagit det mesta av spriten, en
del hade ~~hade~~ kamraterna blivit bjudna på och hade Svensson
därför endast erhållit en ringa del av den tillgripna spriten.
Någon betalning för spriten hade ~~hade~~ icke vid något tillfälle

förekommit.

En vecka eller fjorton dagar senare hade Rumin troligen en lördagskväll varit tillsammans med ovannämnde Svensson och vpl. Harry Andersson, vilken senare ävenledes tjänstgjort såsom chaufför vid sjukhuset och sålunda ställd under Rumins befäl. Dese förrinnan hade Rumin tillsammans med Svensson varit ute och cyklat i omgivningarna omkring sjukhuset och sedan vid hemkomsten dit sammanträffat med Harry Andersson. Liksom vid det förenämnda tillfället hade de även denna kväll å någon plats, som Rumin icke kunde erinra sig, blivit bjudna på spritdrycker och därav blivit onyktra. Då de sammanträffat med Andersson hade ävenledes denne i någon mån varit påverkad av sådana drycker. Sedermera under kvällens lopp hade de i förläggningen blivit bjudna på starksprit av någon kamrat, men kunde Rumin nu icke erinra sig vem detta varit. I det onyktra tillstånd i vilket de slutligen kommit att befinna sig hade Rumin, Svensson och Andersson kommit överens om att tillsammans begiva sig till det förenämnda förrådet och från detsamma tillgripa sprit. Huru orden dem emellan vid tillfället fallit eller vem av dem som först kommit att väcka förelag om att tillgripa sprit, kunde Rumin till följd av sitt onyktra tillstånd icke erinra sig. Resultatet hade emellertid blivit att de slutligen vid 12-tiden natten till söndagen begivit sig till Karlssons rum vid Norrvange, varifrån de hämtat den förenämnde nyckeln samt en del literflaskor från cykelförrådet i samma hus och begivit sig till förrådet vid Lärbro prästgård. Vid beredandet av tillträde till förrådet samt vid fyllandet av flaskorna hade samma tillvägagångssätt som vid förenämnda tillfälle använts. Efter besöket i förrådet hade de å sina cyklar återvänt till Karlssons rum vid Norrvange, där de druckit en del av spriten tillsammans med vatten. Från förrådet hade de vid tillfället medfört troligen 2 literflaskor fyll-

da med sprit och hade Rumin och Svensson gömt undan sina flaskor i det förenämnda cykelförrådet medan Andersson tagit med sig sina flaskor, då han sedan begivit sig från Norrvänge.

På samma sätt som förut hade spriten därefter så småningom konsumerats.

Vid något ytterligare tillfälle hade icke Rumin ensam eller i sällskap med annan person tillgripit sprit från det nämnda förrådet. Han kunde icke heller upplysa om huruvida någon annan än han själv, Løge Karlsson, Svensson och Andersson från förrådet hämtat sprit. Han höll emellertid för mycket troligt att så varit fallet, enär en myckenhet av starksprit vid upprepade tillfällen förekommit bland manskapet vid krigssjukhuset.

Rumin ville hålla för troligt att de besök han varit med om i förrådet ägt rum före midsommar 1941. Han hade nämligen blivit förflyttad från krigssjukhuset i slutet av juli månad 1941 och kunde han därför icke tro att båda besöken han varit med om i förrådet, ^{ägt rum/} under den korta tiden från midsommar tills dess han begivit sig därifrån.

Beträffande sina levnadsomständigheter har Rumin uppgivit, att hans fullständiga namn är John Ganner Fredrik Rumin, att han är född vid Lingvide i Havdhem socken den 9/7 1905 och son till snickaren Oskar Rumin boende vid Rosarve i Havdhem och dennes hustru Karolina, född Olsson; att han genomgått fullständig folkskola i Havdhem socken samt att han vid 15 års ålder konfirmerats i Hablingbo kyrka. Redan vid 13 års ålder hade Rumin flyttat från hemmet och till en början erhållit anställning som dräng hos lantbrukaren Jakob Melin, Medebys i Hablingbo, där han varit kvar under två års tid. Sedan 1 år hos lantbrukaren Oskar Häglund, Ovide i Gerum, samt hos fru Emilia Jakobsson, Edmunds i samma socken, under 1 år. Efter att sedan under några månaders tid ha vistats i hemmet hade Rumin från hösten 1923 under två år framåt varit anställd såsom volontär vid Kungl. Got-

lands infanteriregemente. Under denna tid hade han genomgått vicekorpralsskola. Efter att sedan ha uppehållit sig i hemmet omkring ett halft år hade han erhållit anställning hos smeden Hansson i Hävdhem och varit kvar därstädes under $\frac{1}{2}$ år. Under en tid av 5 år hade Rumin sedan varit anställd såsom dräng hos lantbrukaren Oskar Cederlund, Källöder i Hävdhem. Efter denna tid eller från hösten 1930 hade Rumin under några månaders tid vistats i hemmet, varefter han under sommaren 1931 varit sysselsatt med kanalarbeten å Gotland. Under en tid av 4 år eller till hösten 1935 hade Rumin därefter ägnat sig åt fiske. Därefter hade han till augusti månad 1936 varit anställd vid tegelbruket i Hävdhem. Från sistnämnda tid hade Rumin varit anställd i sjöfart, till en början med segelskutan Komet, tillhörande A/B Slite Cement, kapten Pettersson, under en tid av något mera än en månad. Därefter med ångfartyget Salarö, Redri Rex, Stockholm till 1 februari månad 1937. Rumin hade därefter till årets slut arbetat med byggnadsarbeten i hemorten. Efter denna tid hade han oavbrutet varit sysselsatt med elipstenshuggeri i hemorten med undantag av att han sedan hösten 1939 under längre och kortare tidsperioder varit inkallad i militärtjänstgöring; att han är ogift samt att han tidigare icke varit för brott tilltalad eller straffad. Rumin är kyrko- och mantalskriven vid Lingvide i Hävdhem socken.

Med anledning av Rumins uppgifter om att att han vid det av honom senast omnämnda inbrottet i förrådet skulle ha varit i sällskap med förenämnda Harry Andersson och Arne Svensson, ha dessa därom var för sig blivit hörda, därvid de på det bestämdaste förnekat att de någonsin varit med Rumin vid det tillfälle denne omnämner. Andersson hade aldrig för sin del varit i sällskap med Rumin vid nämnda förråd, varemot Svensson varit med Rumin därstädes en gång men icke två gånger, såsom Rumin velat göra gällande.

Till Rumin berättelse:

Rumin kunde slutligen erinra sig, att han vid ett tillfälle någon vecka före det han tillsammans med Arne Svensson första gången förövat inbrott i förrådet av Lage Karlsson erhållit 4 liter starksprit. Överlämnandet av denna sprit hade skett vid Norrvange och hade Rumin sedan haft spriten förvarad i det förenämnda cykelförrådet vid samma gård. Spriten hade därefter av Rumin förbrukats på samma sätt som den sprit han sedermera hämtat från förrådet tillsammans med Arne Svensson. För dessa 4 liter starksprit hade Rumin till Lage Karlsson icke erlagt betalning i någon form.

9. Byrådsarbetaren Karl Hilding Arne Svensson, f.d. 18/1

1915, boende vid Gisslauser i Lärbro socken; värnpliktsnummer 75 77/35. - Förhörsvittne sergeanten vid krigspolisavdelningen i Visby, Carl Edström. -

Vid förhör erkände Svensson oförbehållsamt att han vid tvenne tillfällen genom inbrott varit delaktig i tillgrepp av starksprit från krigssjukhusets förråd i Lärbro och berättade:

Vid några tillfällen omedelbart efter midsommar 1941 hade Svensson av Lage Karlsson blivit bjuden på starksprit, vilken förtärts tillsammans med sockerdricka. Vid dessa tillfällen hade Karlsson tillsagt Svensson att gå och köpa sockerdricka, så skulle han, Karlsson, bjuda på en sup. Vid förtärandet av spriten hade de företrädesvis uppehållit sig i skogen intill krigssjukhuset. Ofta hade även andra militärkamrater av Karlsson blivit bjudna samtidigt. Spriten hade Karlsson alltid medfört i en 1/2 - literflaska, varå funnits etiketten "Kronbrännvin". Svensson hade emellertid redan från början förstått att flaskan icke innehållit nämnda brännvin och av denna anledning tillfrågat Karlsson varifrån han erhållit spriten. Karlsson hade därvid undvikande svarat att han skaffat spriten på båterna vid Storunge. I detta sammanhang hade Karlsson ibland även sagt: "Håll käften

på Dig och drick," eller någonting liknande. Utan att någon som helst överenskommelse dessförinnan träffats hade Karlsson en natt i början av juli månad 1941 kommit och väckt Svensson i förläggningen och tillsagt denna att följa med och skaffa sprit. Redan tidigare hade Svensson förstått att Karlsson kommit i besittning av sprit på oörligt sätt och ~~kanadaxkan~~ därför ställt sig avvisande till Karlssons begäran. Karlsson hade emellertid uppträtt mycket pockande och då han även påmint om de många tillfällena han bjudit Svensson på sprit, hade denna slutligen låtit sig övertalas samt stigit upp, klätt sig och gått med Karlsson till en flygelbyggnad vid prästgården i Lärbro. Efter att ha tillsagt Svensson att hålla vakt utanför hade Karlsson med nyckel, som han medfört, låst upp dörren till byggnaden och gått in i densamma. Efter c:a 10 minuters förlopp hade Karlsson återvänt ut och låst dörren efter sig, varefter de gått från platsen, Karlsson medförande den 10-litersflaska han haft med till förrådet och fyllt med sprit. Klockan hade då varit något över midnatt. Skogledes hade de sedan begivit sig till Karlssons rum vid Norrvange. Därstädes hade Karlsson tillsammans med vetten druckit en del av spriten medan Svensson avstått från detta samt efter en kort stund återvänt till förläggningen. Svensson hade icke heller från Karlssons rum medfört något kvantum av den tillgripna spriten. Sedermera hade Karlsson sagt till Svensson att gå och hämta av spriten, men hade han avstått från detta. Tillsammans med Karlsson och även andra militärkamrater hade Svensson dock sedan druckit av spriten.

Efter detta tillfälle hade Karlsson gjort upprepade försök att övertala Svensson att följa med till förrådet för att hämta ytterligare med sprit, därvid han även då och då väckt Svensson under det denne legat till sängs i förläggningen. Svensson hade i det längsta varit ståndaktig med slutligen låtit övertala sig. En natt vid 12-tiden hade Svensson nämligen återigen blivit

varifrån Österberg med den sju flaskan, svegricksflaskan, fört-
väckt av Karlsson, vilken som vanligt på ett pockande sätt upp-
satt utskärat medan Karlsson och Svensson begåvit sig till Karls-
sonens rum vid Korsvange, därifrån Svensson efter en kort stund
tslat att chauffören Karl Österberg, vilken Svensson förut känd-
de, skulle följa med till förrådet och vore det dennes önskemål
hade Svensson vid detta tillfälle icke förtärt någon sprit och
att Svensson skulle göra sällskap dit. Svensson hade då stigit
hade ej heller Karlsson gjort detta under den tid Svensson var
upp och klätt på sig, varefter han gått ut till Karlsson, som
vit kvar å rummet. Sedan hade Svensson icke tagit befatt-
under tiden väntat på vägen utanför. Svensson hade därvid sagt
till Karlsson, att det vore bäst att sluta med de här företagen,
nämnda så han av Karlsson blivit bjuden. Han heller hade Svensson
företaget för det kommer säkert att gå galet. Därtill hade Karlsson genmält:
"Det ska Du ge fan i, för det sköter jag!" De hade sedan gått
till vägskalet vid Korsby, dit de anlät vid 12- tiden på natten,
och där sammanträffat med förenämnde Österberg, vilken hälsat
hade varit fyllt med sprit. Troligen hade även den flaska Öster-
berg medfört varit fyllt med sprit, men kunde Svensson icke med
ne 10- liters glasflaskor medförts av Österberg och Karlsson.
Den ena av dessa flaskor hade varit densamma som Karlsson med-
burit på flaskan och hade han till följande av märket icke kunnat
haft vid det förra tillfället och den andra ~~hade varit~~ en vanlig
sv. gricksflaska. Vid förrådet hade Österberg av Karlsson blivit
tillsagd att stanna utanför och hålla vakt, varefter han låst
upp dörren till förrådet och uppmanat Svensson att följa med in.
I skenet från en tändsticka, som Karlsson tänt, hade Svensson
till en början icke tänkt efterkomma denna intydan, men sin ef-
därefter sett att Karlsson intill golvet krupit igenom en spjäl-
vägg. Svensson hade icke följt med Karlsson genom denna vägg, utan
~~hade varit stående i det yttre rummet. Då Karlsson ome-~~
detbart därefter börjat skramla med någonting, troligen en s.k.
fotogenpump, hade Svensson blivit så rädd och uppskakad att han
icke längre vågat stanna inne utan gått ut och sagt till Öster-
berg att gå in för att Karlsson ville tala med denne. Österberg
hade då gått in medan Svensson stannat kvar utanför byggnaden.
Efter några minuters förlopp hade Karlsson och Österberg kommit
ut från förrådet bärande varsin av flaskorna. Efter det Karls-
son låst till hade de sedan återvänt till vägskalet vid Korsby,
ett glas tillämnade med sprit.

varifrån Österberg med den ena flaskan, svagdricksflaskan, fortsatt söderut medan Karlsson och Svensson begivit sig till Karlssons rum vid Norrvange, därifrån Svensson efter en kort stund återvänt till förläggningen. Under uppehållet i Karlssons rum hade Svensson vid detta tillfälle icke förtärt någon sprit och hade ej heller Karlsson gjort detta under den tid Svensson varit kvar å rummet. Sedermera hade Svensson icke tagit befattning med den tillgripna spriten annat än att han druckit av densamma, då han av Karlsson blivit bjuden. Ej heller hade Svensson fått någon del, och ej heller blivit bjuden, av den sprit Österberg tagit med sig från förrådet.

Den flaska Karlsson medfört från förrådet vid detta tillfälle hade varit fylld med sprit. Troligen hade även den flaska Österberg medfört varit fylld med sprit, men kunde Svensson icke med bestämdhet yttra sig om detta, enär han icke vid något tillfälle burit på flaskan och hade han till följd av mörkret icke kunnat se till vilken nivå densamma varit fylld. / *fak sid 52*

b. En söndagseftermiddag troligen i slutet av juli månad 1941 hade Svensson av Karlsson blivit tillsagd att något senare komma ned till dennes rum och bliva bjuden på en sup. Svensson hade till en början icke tänkt efterkomma denna inbjudan, men som eftermiddagen varit regnig och Svensson icke haft någonting annat att företaga sig hade han vid 14-tiden gått till Karlssons rum, där endast Karlsson vid tillfället varit tillstädes. Å bordet hade varit stående en litersflaska, vilken varit fylld och försedd med etiketten "Kronbrännvin", samt sockerdricka och glas. Då Karlsson inbjudit Svensson att av de framsatta dryckerna tagga sig en grogg, hade Svensson frågat om det var av "den där sjukhusspriten?" Därpå hade Karlsson svarat: "Nej för fan, jag har köpt hem riktigt brännvin!", så bara drick Du, det är inte farligt." I den tro att Karlsson talat sanning hade Svensson i ett glas tillsammans med sockerdricka slagit upp ganska mycket

av innehållet från literflaskan samt druckit därav. Sedan Svensson druckit ytterligare ett par likadana groggar hade Svensson blivit onykter och detta i så hög grad att han sedan icke hade minne av, vad som passerat. Han hade dock haft förnimmelser av att en del andra manspersoner kommit in på rummet, men vilka dessa varit hade han ingen som helst aning om. På något sätt hade Svensson kommit hem till förläggningen, men huru detta tillgått visste han icke heller, enär han icke hade något minne av någonting förrän han blivit väckt av korpral Rumin. Det hade då varit skymning, varför klockan kunde ha varit omkring 20-tiden på kvällen. Rumin, som varit i ganska hög grad onykter, hade begärt att Svensson skulle följa med till förrådet vid prästgården och hämta sprit. Då Svensson avvisat denna begäran hade Rumin förklarat att han mycket väl visste att Svensson förut varit vid förrådet och hämtat sprit, varför han gott kunde gå med dit ännu en gång. Då Rumin varit synnerligen påstridig hade Svensson slutligen givit med sig samt stigit upp och gått med Rumin till det förenämnda cykelförrådet vid Norrvange, varifrån de, efter det ytterligare ett par timmar förflutit och Rumin från förrådet hämtat en del flaskor, begivit sig till förrådet. Framkomna dit hade Rumin låst upp förrådet med en nyckel, vilken han tagit från kakelugnsfrisen i Karlssons rum innan de gått från Norrvange. Båda hade därefter gått in i förrådet, varefter de hjälpts åt att draga ut spjöldörren vid golvet och sedan båda krupit in i den inre avdelningen. Med tillhjälp av en där varande s.k. fotogenpump hade de sedan fyllt de medhavda literflaskorna, vilka varit 5 eller 6 till antalet, och sedan efter några minuters tid avlägsnat sig från förrådet, vars dörr Rumin låst till med den förutnämnda nyckeln. I sina fickor bärande flaskorna hade de däreftervänt till Norrvange, där Rumin i det förenämnda cykelförrådet gömt undan flaskorna, utan att någon av dem vid

tillfället druckit någonting av spriten dessförinnan. Då de sedan återvänt till förläggningen hade klockan varit omkring 1 på natten.

Under någon av de närmaste dagarna därefter hade Svensson i sällskap med Rumin druckit någon mindre del av den senast tillgripna spriten, men därefter hade Svensson haft tjänstledighet och under några dagars tid vistats i sitt hem, varför han icke vidare tagit befattning med spriten ifråga.

Svensson ville slutligen framhålla, att då han gått med på att delta i inbrott i det ifrågavarande förrådet, det skett vid det oförstånd. Svensson vore till sin natur synnerligen lättled och hade kamraterna av denna anledning haft lätt för att övertala honom. Det hade alltså icke varit begär efter spritdrycker som dikterat hans handlande i härvarande fall.

Beträffande sina levnadsomständigheter har Svensson uppgivit att hans fullständiga namn är Karl Hilding Arne Svensson, att han är född i Visby den 18 januari 1915 och son till cementarbetaren Klas Svensson och dennes hustru Anna, född Hammarström; att han genomgått fullständig folkskola i Lärbro socken, där han även vid 15 års ålder konfirmerats; att han blivit uppfostrad i hemmet och varit boende därstädes till 17 års ålder, vid vilken tid han fått anställning som dräng hos lantbrukaren Ture Lönngren, Lundbjärs i Lummelunda socken, där han med undantag för en tids vistelse i hemmet varit sammanlagt omkring 3½ år. Under sommaren 1936 hade Svensson fullgjort sin värnplikt vid Kungl. Gotlands infanteriregemente. Sedan hade Svensson haft arbetsansällning vid Slite cementfabrik under en tid av 4 månader. Han hade därefter från hösten 1937 till midssommar 1938 vid Slite varit anställd vid Allmänna betongbyggnadsbyrån och sedan vid Ulvsunda gummifabrik under 2 månader, varefter han den 3 september efter att ha vistats i hemmet blivit inkallad till militärtjänstgöring, i vilken han fortfarande

är, men hade han under vissa tidsperioder varit tjänstledig samt därunder varit sysselsatt med olika arbeten; att han är ogift, att han är kyrko- och mantalsskriven i Lärbro socken samt att han tidigare icke varit för brott tilltalad eller straffad.

Med anledning av de uppgifter Svensson lämnat beträffande nämnda inbrott, vilka i avsevärd grad skiljer sig från de, som Lage Karlsson lämnat, har nämnde Karlsson ånyo blivit hörd, därvid denne till alla delar vidhållit sina i saken tidigare lämnade uppgifter samt ville göra gällande, att det varit Svensson, som, vid det tillfälle han varit tillsammans med denne om inbrott i förrådet, varit förslagställaren till detta.

oOo

Sammanfattning:

Av utredningen har sålunda framkommit, att inbrott ägt rum i det krigssjukhuset i Lärbro tillhöriga läkemedelsförrådet sammanlagt minst 9 gånger, därvid omkring 90 liter 96% sprit tillgripits.

Att behandla inbrotten i sin rätta tidsföljd har icke varit möjligt. För att emellertid få rapporten så överskådlig som möjligt, ha de olika inbrotten gjorts till föremål för utredning med ledning av Lage Karlssone berättelse enligt följande uppställning:

1. Lage Karlsson - K.G.Lindh: Sid. 16 - 18, 24 - 28.

Uppgifter ang. tillgrepp av sprit: Karlsson 6, Lindh 3 lit.

2. Lage Karlsson - Harry Andersson: Sid. 18-19, 28-32.

Uppgifter ang. tillgrepp av sprit: Karlsson 10, Andersson 6 lit.

3. Lage Karlsson - Karl Österberg - Arne Svensson: Sid. 19 - 20, 32 - 35, 46 - 48,

Uppgifter ang. tillgrepp av sprit: Karlsson 20, Österberg 13 och Svensson 20 lit.

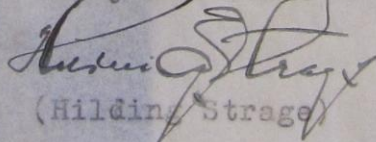
4. Lage Karlsson: Sid. 20 - 21.
Uppgift ang. tillgrepp av sprit: 10 lit.
5. Lage Karlsson - Helge Ekman: Sid. 21, 36 - 39.
Uppgifter ang. tillgrepp av sprit: Karlsson 10, Ekman 10 lit.
6. Lage Karlsson - Ture Ekman: Sid. 21, 10 - 15.
Uppgifter ang. tillgrepp av sprit: Karlsson 10, Ekman 10 lit.
7. John Rumin - Arne Svensson: Sid. 40 - 42, 48 - 50.
Uppgifter ang. tillgrepp av sprit: Rumin 7 Svensson 7 lit.
8. John Rumin - Arne Svensson - Harry Andersson: Sid. 42 - 45.
Uppgifter ang. tillgrepp av sprit: Rumin 6, Arne Svensson 0
och Harry Andersson 0 lit.

(Obs! Delaktighet i detta inbrott förnekas av Svensson och Andersson. De har ingen som helst kännedom om detsamma.)

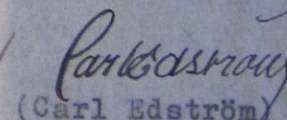
9. Arne Svensson - Lage Karlsson: Sid. 45 - 46.
Uppgift ang. tillgrepp av sprit: Arne Svensson: 10 lit.
(Obs! Någon berättelse av Karlsson finnes ej om detta inbrott. Troligen glömska av Karlsson - Ej observerat vid utredningen.

(Obs. "Uppgifter ang. tillgrepp av sprit" avser den mängd sprit, som sammanlagt vid samma inbrott tillgripits.)

Visby som ovan

(Hildina Strage)

Kriminalkonstapel.

(Carl Edström)

Sergeant vid krigspolisen i Visby.

FOTOGRAFIER

från inbrotten i det krigs sjukhuset i Lärbro tillhöriga
läkemedelsförrådet.

Flygelbyggnaden var det nämnda förrådet är in-
rymt vid prästgården i Lärbro.

Spjöldörren till förråderummet.

2 st. andra bilder av spjöldörren.

A V S K R I F T

av lagerkort över ett Kronan tillhörigt spritförråd, som tilldelats Krigssjukhuset i Lärbro. Avskriften avser tiden 7sept. 1940-t.o.m. den 1 sept. 1941.

<u>DATUM</u>		<u>I N.</u>	<u>U T.</u>	<u>L A G E R.</u>
7/9	1940			
15/9	Från Krigssjukhuset Klintehamn. D:o.	490.000 2.000		130 490.130 492.130
16/2	Krigssjukhuset Lärbro		2.130	490.000
17/2	Jodspr. 300 S.O.		285	489.715
17/2	Dr. Frisell		850	488.865
26/2	Dr. Brandel I 18		850	488.015
28/2	7.650 gr.dis.i 9 st.850 gr. fl.		7.650	480.365
4/3	8.760 gr.t. Krigssjukhuset i Lär.		8.760	471.605
6/3	Dr. Mellgren		300	471.305
17/3	Dr. Brandel I.18 (borsyresprit)		100	471.205
24/3	"-		850	470.355
28/3	Dr. K. Berglund, Fårö (jod)		279	470.076
28/3	"- (borsyre)		850	469.22
26/4	Lärbro.		3.785	465.4
2/5	Roma S.O. Dr. Rylander		200	465.
10/5	Donners pl. Visby Dr. Rylander		200	465
26/5	Lärbro		4.105	460.5
20/6	"		4.155	456.781
4/7	Rekv.72-96		1.800	454.981
10/7	" 97-120		2.400	452.581
24/7	Lärbro rekv. 148		11.660	
20/8	Rekv. 149-170		1.000	
20/8	Lärbro		1.570	438.351

53.779

Rätt avskrivet intygar:

Rud Öberg
(Rudolf Öberg)